

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Bông Trái Thánh Linh

Phần 6/6

Đức Thánh Linh là ai?
bởi Derek Prince

Chúng ta sẽ kết thúc loạt Thư Giảng *Đức Thánh Linh là Ai?* này, và tôi hy vọng rằng vẻ đẹp, sự mầu nhiệm và sự hiện diện của Đức Thánh Linh đã chạm đến đời sống của quý vị một cách sâu sắc và mang tính biến đổi.

Hãy cùng điểm lại ngắn gọn hành trình của chúng ta cho đến nay. Trong phần thảo luận mở đầu, chúng ta đã tập trung vào Đức Thánh Linh là Ngôi Thứ Ba trong Ba Ngôi, nơi mà "tính duy nhất" và "tính đa vị" được kết hợp với nhau một cách đời đời. Sau đó, chúng ta đã xem xét ba khía cạnh trong bản tính của Ngài vốn vượt quá sự hiểu biết của con người: Ngài là Đấng đời đời, Đấng toàn tri và Đấng toàn tại. Trong câu chuyện về người đầy tớ của Áp-ra-ham đi tìm cô dâu cho Y-sác, chúng ta đã thấy Đức Thánh Linh là đầy tớ khiêm nhường của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Tiếp theo, chúng ta đã thảo luận về vai trò của Ngài là Thần Lẽ Thật, Đấng Giúp Đỡ đã được hứa ban, Đấng ở cùng chúng ta và ở trong chúng ta.

Lá thư gần đây nhất của chúng tôi tập trung vào chín **ân tứ** của Đức Thánh Linh, được ban cho để trang bị cho chúng ta trở thành Nàng Dâu của Đấng Christ. Trọng tâm của lá thư thứ sáu và cũng là lá thư cuối cùng trong loạt bài này sẽ là về bông trái Thánh Linh.

Ân Tứ và Bông Trái

Điều quan trọng là chúng ta phải hiểu được sự khác biệt quan trọng giữa các ân tứ và bông trái. Điều này có thể được minh họa bằng cách so sánh một cây thông Nô-en với một cây táo. Một cây thông Nô-en "mang" những món quà. Ý tôi là mỗi món quà được gắn vào cây bằng một hành động duy nhất, và được nhận từ cây cũng bằng một hành động duy nhất. Việc này không đòi hỏi thời gian hay nỗ lực nào từ phía người nhận quà.

Mặt khác, để trồng một cây táo đòi hỏi phải dành thời gian chăm sóc và phải chuyên cần. Để cây ra trái (quả), nó phải trải qua các giai đoạn và phải mất nhiều năm.

Thứ nhất, hạt giống phải được gieo xuống đất. Từ đó rễ đâm xuống đất và chồi mọc lên. Trong thời gian vài năm chồi sẽ mọc lên thành cây. Quá trình diễn tiến tiếp theo là hoa xuất hiện trên cây. Sau đó là đến mùa thu hoạch và trái cây bắt đầu phát triển.

Nhưng nếu cây trở nên lớn mạnh, những bông hoa hoặc những trái cây non sẽ được gom lại trong những năm đầu

© 2019 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

tiên để hệ thống rễ của cây sẽ phát triển để hỗ trợ cho cây mạnh thêm. Phải mất vài năm trước khi quả táo được hái xuống để ăn. (Theo Luật của Môi-se đòi hỏi ít nhất là bốn năm) (Lê-vi 19:23–25)

Phát Triển Tính Cách

Tôi đã chỉ ra trong một lá thư trước đây rằng một khía cạnh của các ân tứ Đức Thánh Linh là chúng ta không thể do nỗ lực mà có được, cũng không thể bị lấy đi. Đây chính là bản chất của một món quà. Mặt khác, trái của Đức Thánh Linh liên quan đến tính cách của chúng ta, và do đó phải được vun trồng, giống như những quả táo trên cây táo trong ví dụ của chúng ta. Chúa Giê-xu đã phán: "Các con nhận biết họ nhờ bông trái của họ." (Ma-thi-ơ 7:16) Chính tính cách của chúng ta, chứ không phải các ân tứ, sẽ cho thế giới xem chúng ta thực sự là ai.

Trái phải mọc lên từ một hạt giống. Mặt khác, cần phải có trái để tạo ra thêm những hạt giống khác. Vào lúc khởi đầu của sự sáng tạo, Đức Chúa Trời đã định rằng mọi "cây trên đất tùy theo loại mà ra trái và kết hạt" (Sáng Thế 1:12). Điều này thiết lập một nguyên tắc thuộc linh quan trọng: Những Cơ Đốc nhân nào không kết quả thuộc linh trong chính đời sống mình thì sẽ không có hạt giống để gieo vào đời sống của người khác.

Có 9 dạng thức của bông trái thuộc linh được liệt kê trong Ga-la-ti 5:22-23:

> Nhưng trái của Thánh Linh là: Yêu thương, vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ, hiền lành, trung tín, khiêm nhu, tiết độ.

Tình yêu thương – dạng thức bông trái cơ bản nhất - được liệt kê đầu tiên. Những bông trái khác theo sau có thể được hiểu là những cách khác nhau mà bông trái của tình yêu thương biểu lộ chính nó.

- Sự vui mừng là vui sướng trong tình yêu thương.
- Bình an là được yên nghỉ trong tình yêu thương.
- Nhịn nhục là chịu đựng nhẫn nhục trong tình yêu thương.
- Nhân từ là phục vụ người khác trong tình yêu thương.
- Hiền lành là tìm kiếm điều tốt nhất cho người khác trong tình yêu thương.
- Trung tín là giữ lời hứa trong tình yêu thương.
- Mềm mại là làm dịu nỗi đau của người khác trong tình yêu thương.
- Tiết độ là tự chủ (kiểm soát) trong tình yêu thương.

Chúng ta cũng có thể mô tả bông trái của Đức Thánh Linh theo những cách khác nhau, trong đó đặc tính của Chúa Giê-xu được biểu lộ qua những ai được Ngài ngự bên trong. Khi tất cả các loại bông trái được phát triển đầy đủ, thì cũng giống chính Chúa Giê-xu bởi Đức Thánh Linh hiện thân trong các môn đồ của Ngài vậy.

Câu hỏi là làm thế nào để chúng ta vun trồng bông trái này trong đời sống của mình?

Bảy Giai Đoạn

Trong 2 Phi-e-rơ 1:5-7, bảy giai đoạn kế tiếp nhau để phát triển phẩm chất đầy trọn của một Cơ Đốc nhân được liệt kê:

> Chính vì lý do đó mà anh em phải cố gắng hết sức để thêm cho đức tin mình lòng nhân đức, thêm cho nhân đức sự tri thức, thêm cho tri thức tính tiết chế, thêm cho tiết chế tính kiên nhẫn, thêm cho kiên nhẫn lòng tin kính, thêm cho lòng tin kính tình huynh đệ, thêm cho tình huynh đệ tình yêu thương. (2 Phi-e-rơ 1:5-7)

Phi-e-rơ bắt đầu bằng cách nhắc nhở chúng ta rằng sự thành công trong tiến trình này đòi hỏi sự siêng năng. Việc phát triển bản tính Cơ Đốc đến từ sự siêng năng và nỗ lực rèn luyện. Tiến trình mà Phi-e-rơ mô tả có thể được ví như một hạt táo phát triển thành một quả táo chín muồi. Hạt giống chính là Lời Chúa được gieo vào lòng. Điều này sinh ra đức tin, vốn là điểm khởi đầu không thể thiếu. Phát triển từ đức tin, tiếp theo đó là bảy giai đoạn phát triển kế tiếp nhau.

Giai đoạn Thứ Nhất được dịch theo nhiều cách khác nhau là "**nhân đức**," hoặc "**sự trọn lành về đạo đức**". Ban đầu, trong tiếng Hy Lạp thế tục, từ này được áp dụng cho sự xuất sắc trong bất kỳ lĩnh vực nào của cuộc sống—từ việc nặn một chiếc bình gốm, chèo lái một con thuyền, cho đến việc thổi sáo. Ở đây, trong câu này cũng vậy, nó bao hàm mọi lĩnh vực có thể có trong cuộc sống.

Một giáo viên khi đến với Đấng Christ phải nên là một giáo viên **xuất sắc**. Một y tá khi đến với Đấng Christ phải nên là một y tá **xuất sắc**. Một doanh nhân Cơ Đốc phải nên xuất sắc trong lĩnh vực kinh doanh của mình. Không có chỗ cho sự lơ đễnh hoặc lười biếng trong bất kỳ lãnh vực nào của đời sống Cơ Đốc nhân.

Giai đoạn Thứ Hai của sự phát triển thuộc linh là **tri thức**. Loại tri thức được đề cao trong Kinh Thánh chủ yếu mang

tính thực tiễn, chứ không đơn thuần là lý thuyết. Đó là tri thức có tính ứng dụng thực tế. Tôi đến với Đấng Christ từ nền tảng triết học, và điều khiến tôi ấn tượng nhất về Kinh Thánh chính là tính thực tiễn sâu sắc của nó!

Hình thức thiết yếu nhất của tri thức trong đời sống Cơ Đốc là hiểu biết về ý muốn của Đức Chúa Trời như đã được bày tỏ trong Kinh Thánh. Điều này cũng là thực tế. Nó đòi hỏi một nghiên cứu toàn bộ Kinh thánh một cách thường xuyên, có hệ thống.

> Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời cảm thúc, có ích cho sự dạy dỗ, khiển trách, sửa trị và huấn luyện trong sự công chính, để người của Đức Chúa Trời được toàn vẹn và sẵn sàng cho mọi việc lành.(2 Ti-mô-thê 3:16-17)

Tôi đã bị sốc khi khám phá ra có rất nhiều người tuyên bố nghiêm túc rằng mình là Cơ Đốc nhân nhưng chưa bao giờ đọc hết toàn bộ Kinh Thánh. Những người như vậy đã tự đặt ra những giới hạn cho sự phát triển thuộc linh của chính họ.

Giai đoạn Ba, sau sự hiểu biết là **sự tự chủ**—cũng được gọi là **sự tự kỷ luật** (2 Ti-mô-thê 1:7). Đây là giai đoạn mà một Cơ Đốc nhân phải chứng minh mình là một môn đồ chân chính—nghĩa là một người phục tùng kỷ luật—chứ không chỉ đơn thuần là một thành viên giáo hội.

Loại kỷ luật này phải được áp dụng trong mọi lĩnh vực quan trọng của nhân cách của chúng ta - cảm xúc, thái độ, sự ham muốn của chúng ta, những suy nghĩ trong cuộc sống của chúng ta. Phải để sự kỷ luật đó chi phối không chỉ các hành động của chúng ta, mà còn quan trọng hơn là phản ứng của chúng ta.

Giai đoạn Thứ Tư, loại kỷ luật này phải được thiết lập để chúng ta tiến lên giai đoạn tiếp theo—**sự kiên trì**. Thuật ngữ này hàm ý khả năng vượt qua những thử thách và rèn luyện khác nhau, vốn sẽ chắc chắn phơi bày bất kỳ phương diện yếu kém và thiếu kỷ luật nào trong tính cách của chúng ta. Có bao giờ bạn tự hỏi tại sao một số Cơ Đốc nhân không bao giờ tiến xa hơn một giai đoạn phát triển thuộc linh nhất định không? Họ không bao giờ đáp ứng được hai yêu cầu này là sự tự chủ và sự kiên trì (hay sự chịu đựng).

Ba Giai Đoạn Cuối Cùng

Trong ba giai đoạn phát triển còn lại, vẻ đẹp của một tính cách Cơ Đốc chân chính được bày tỏ. Giai đoạn đầu tiên là **sự tin kính**. Đó là dấu ấn của một người có đời sống lấy Đức Chúa Trời làm trung tâm—một người đã trở thành chiếc bình cho sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Bất cứ nơi nào người đó đi qua, bầu không khí đều được thấm đẫm bởi một hương thơm độc đáo và lan tỏa. Có thể không diễn ra bất kỳ bài giảng hay hoạt động tôn giáo nào. Tuy nhiên, mọi người lại nhận thức một cách lạ lùng về những vấn đề đời đời.

Nhà truyền giáo người Anh, Smith Wigglesworth, kể lại một sự việc minh họa tầm ảnh hưởng của sự hiện diện của một người tin kính trong một bầu không khí phi tôn giáo. Sau vài phút cầu nguyện riêng, Smith ngồi lên chiếc ghế của mình trong toa xe lửa. Chưa thốt ra một lời nào, nhưng người đàn ông ở ghế đối diện - một người lạ mặt hoàn toàn - đã thốt lên rằng: “Sự hiện diện của ông đã khiến cho tôi bị cáo trách về tội lỗi của mình.” Khi đó, Smith có thể nói cho ông ta nghe về Đấng Christ.

Hai giai đoạn phát triển cuối cùng mô tả hai loại tình yêu khác nhau. Giai đoạn đầu tiên—**tình yêu thương huynh đệ**—mô tả cách thức mà những người tin nhận Chúa Giê-xu Christ nên đối đãi với anh chị em mình trong Chúa. Hãy để tôi nói một điều có thể khiến bạn ngạc nhiên, nhưng điều này dựa trên nhiều thập kỷ tiếp xúc với các Cơ Đốc nhân từ nhiều nền tảng khác nhau: Việc các Cơ Đốc nhân yêu thương nhau không phải là điều dễ dàng.

Hai ngàn năm lịch sử Hội Thánh xác nhận điều này. Hầu như không có thế kỷ nào trôi qua mà không bị đánh dấu bởi những cuộc xung đột và tranh chấp gay gắt giữa các nhóm Cơ Đốc nhân đối lập—tất cả họ thường tự xưng là “Hội Thánh thật”. Tại sao lại như vậy? Bởi vì thực tế là một người đã xưng nhận sự cứu rỗi trong Đấng Christ không có nghĩa là toàn bộ tính cách của người đó đã được biến đổi ngay lập tức. Chắc chắn, sự thay đổi đã được khởi đầu. Nhưng có thể phải mất nhiều năm để sự thay đổi đó được hoàn thiện trong mọi khía cạnh của tính cách một con người.

Khi Đa-vít cần những viên đá nhẵn để lắp vào chiếc ná của mình nhằm hạ gục Gô-li-át, ông đã đi xuống thung lũng—nơi thấp hèn của sự khiêm nhường. Tại con suối đó, ông đã tìm thấy loại đá mà mình cần (1 Sa-mu-ên 17:40). Điều gì đã khiến chúng trở nên nhẵn nhụi? Có hai lực. Thứ nhất là dòng nước chảy qua chúng. Thứ hai là sự cọ xát liên tục của chúng với nhau.

Đó là một bức tranh về cách hình thành nhân cách của các Cơ Đốc nhân. Thứ nhất, có sự liên tục "dùng nước và lời Ngài thanh tẩy” (Ê-phê-sô 5:26). Thứ hai, khi những viên đá cọ xát nhau trong các mối quan hệ cá nhân, những mép gồ ghề dần dần bị mòn, cho đến khi chúng trở nên mịn màng, bóng láng.

Dấu hiệu trưởng thành thuộc linh là yêu thương một cách chân thành với những Cơ Đốc nhân bên cạnh chúng ta, không chỉ vì những gì đang ở trong chính họ, mà còn vì họ

thuộc về Chúa Giê-xu, là Đấng đã đổ huyết của Ngài cho mỗi người chúng ta.

Giai đoạn phát triển cuối cùng là **tình yêu agape**. Đặc điểm này đại diện cho trái chín trọn vẹn của phẩm cách Cơ Đốc nhân. Đây không còn chỉ là việc yêu thương những người cùng đức tin với chúng ta. Đó chính là tình yêu của chính Đức Chúa Trời dành cho những kẻ vô ơn và bất khiết. Đó là tình yêu khiến chúng ta "Hãy thương yêu kẻ thù nghịch [mình] và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ [mình]" (Ma-thi-ơ 5:44).

Đó là tình yêu thương mà Chúa Giê-xu đã bày tỏ trên thập tự giá khi Ngài cầu nguyện cho những kẻ đóng đinh Ngài: "Lạy Cha, xin tha cho họ vì họ không biết mình làm điều gì" (Lu-ca 23:34). Đó cũng chính là tình yêu thương đã khiến Ê-tiên cầu nguyện cho những kẻ đang ném đá mình: "Lạy Chúa, xin đừng quy tội nầy cho họ!" (Công Vụ 7:60).

Về phần tôi, khi suy ngẫm về bức tranh mà Kinh Thánh mô tả về trái của Đức Thánh Linh khi đã phát triển trọn vẹn, tôi vừa cảm thấy khiêm nhường, vừa được truyền cảm hứng. Khiêm nhường, vì tôi thấy mình vẫn còn một chặng đường dài phải đi. Được truyền cảm hứng, vì tôi đã thoáng thấy được một điều gì đó đẹp đẽ hơn bất cứ thứ gì mà thế giới này có thể mang lại.

Khi chúng ta kết thúc loạt bài về Đức Thánh Linh này, tôi cầu nguyện rằng đời sống của anh chị em đã được động chạm đến một cách sâu sắc. Tôi hy vọng anh chị em đã thoáng thấy được đời sống của chính mình có thể trở nên như thế nào: đầy dẫy Đức Thánh Linh, kết quả dư dật, và lan tỏa hương thơm của sự thánh khiết vào bầu không khí xung quanh anh chị em. Hãy cùng kết thúc loạt bài này bằng cách công bố những lời đầy quyền năng này của Phao-lô:

> Thưa anh em, tôi không nghĩ rằng mình đã đoạt được rồi; nhưng tôi cứ làm một điều: quên đi những gì ở đằng sau, vươn tới những gì ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà theo đuổi để đoạt giải về sự kêu gọi trên cao của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ Giê-xu.

© 2019 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L130-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 18 Nov 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

© 2019 - Derek Prince Ministries, International, Inc.